

РОЗУМНЕ КОЛЬОРУ НЕ МАЄ

Чужі думки не помічаєм,
Зважаєм лише на свої,
Самі себе лиш поважаєм,
На цьому тільки і стоїм!

Де лише двоє українців,
Три гетьмани завжди були,
Бо між двома ніяк червінці
Удвох не вміли поділити.

Національної ідеї
Немає іншої у нас,
Ми жити будемо з цією
У наш та у майбутній час.

Два гетьмани нас розділяють
Та лізуть в наші гаманці,
А третій на свій день чекає –
Тримає камінь у руці.

Така історія з фіналом,
Що наближається до нас,
І ми одержуєм загалом,
Що заробили у свій час.

Чого дурні, бо бідні, кажуть,

А бідні, бо дурні були,
Як повезе і карта ляже,
Розумні станемо колись.

Розумне кольору не має,
І не на смак його сприймать,
Воно завжди себе ховає,
Тому нелегко розпізнать.

Нам треба гетьманів прогнати
І, поважаючи себе,
Ідею спільну всім шукати
Не лиш де жовте й голубе.

Дата написання вірша: 2021-01-05